

Svend Jørgensen: Det er muligt, at rådets funktioner skulle være rent saglige, men det ærede medlem ved udmærket godt, at i praksis er det blevet sådan, at de fleste af rådets medlemmer i virkeligheden repræsenterer erhvervsinteresser, og det er ud fra den betragtning, vi finder det urigtigt at udelukke håndværkets fællesrepræsentation fra at få en repræsentant i rådet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af §§ 88 og 89 i næringslov af 28. april 1931.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 313).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Hermed tillader jeg mig for det høje folketing at anbefale forslag til lov om ændring af §§ 88 og 89 i næringslov af 28. april 1931.

Ved næringsloven af 1931 blev der indsat en bestemmelse, hvorefter de statsautoriserede vejere og målere fremtidig skulle svare en afgift af deres nettoindtægt i det forløbne kalenderår til det samtidigt oprettede vejnings- og målingsfond. Det blev i § 88 fastsat, at nettoindtægter på indtil 5 000 kr. var afgiftsfri, medens der af nettoindtægter på mellem 5 000 kr. og 15 000 kr. svarede en afgift til den pågældende fond på fra 10 til 30 pct. efter indtægtens størrelse. Såfremt indtægten oversteg 15 000 kr., tilfaldt hele det overskydende beløb fonden.

Siden 1931 er der af vejerne indbetalt ret betydelige beløb til fonden, således at den pr. 31. marts 1948 udgør 740 935 kr. Renteindtægterne anvendes med hjemmel i tekst-anmærkning til finanslovens § 26 til understøttelse af afgæede statsautoriserede vejere og målere, disses enker og i enkelte tilfælde også disses medhjælpere samt til støtte af vejerassistenternes syge- og begravelseskasse.

Ved gennemførelsen af det foreliggende lovforslag vil de årlige indbetalinger til fonden, der som nævnt nu har nået en ret betydelig størrelse, mindskes, ligesom det er min tanke at foreslå, at en del af de fremtidige indbetalinger, ca. 8 000 kr. årlig, skal anvendes til dækning af udgifterne ved det

i forslaget til lov om mål og vægt foreslåede tilsyn med de statsautoriserede vejeres og måleres redskaber.

Jeg tror dog ikke, man skal beklage den mindskede tilgang til fonden, idet det synes mindre rimeligt at lade fonden vokse som hidtil, også da det er mit håb, at renteindtægterne fortsat vil være tilstrækkelige til at honorere kravene til understøttelse af trængende torhenværende vejere og målere m. fl. i samme omfang som hidtil.

Ved lovforslagets § 1 foreslås afgiftsbestemmelserne ændret således, at der ingen afgift skal svares af nettoindtægter på indtil 8 000 kr. Af nettoindtægter over 8 000 kr. skal der svares afgift efter en glidende skala fra 5 pct. til 50 pct. Maksimalgrænsen på 15 000 kr.s nettoindtægt foreslås derhos slettet. Jeg kan i denne forbindelse til sammenligning nævne, at afgiftsskalaen efter apotekeravgiftsloven af 1932, der er opbygget efter samme princip som næringslovens § 88, allerede er ændret således, at den afgiftsfrie indtægt for apotekerne er forhøjet til 12 000 kr. mod 6 000 kr. i 1932.

Den ved lovforslagets § 2 foreslåede ændring af næringslovens § 89, sidste stykke, til sigter alene at skabe hjemmel for handelsministeren til at tilvejebringe den nødvendige forbindelse mellem det af øvrigheden udøvede tilsyn og det tekniske tilsyn, som er foreslået oprettet ved det ligeledes til behandling i dag værende forslag til lov om mål og vægt.

Endelig foreslås i § 3 efter anmodning fra foreningen af statsautoriserede vejere og målere de ændrede afgiftsbestemmelser bragt i anvendelse allerede for 1948's regnskaber.

Når jeg har anset det for ønskeligt, at afgiftsbestemmelserne revideres, skyldes det, at den prisudvikling, som har fundet sted siden næringslovens ikrafttræden, gør det naturligt, at der finder en lempelse i afgifterne sted. Som det fremgår af det til lovforslaget knyttede bilag, ligger mange vejerembeders indtægter så lavt, at vejerene, der jo har det økonomiske ansvar for virksomheden, ofte har en lavere indkomst, end en vejerassistent nu har. På baggrund heraf synes det ikke rimeligt, at han yderligere skal svare afgift til fonden af den lille indtægt. En forhøjelse af den afgiftsfrie nettoindtægt fra 5 000 kr. til 8 000 kr. vil formentlig svare til de stedfundne ændringer i prisniveauet, måske knap og nap. Jeg tror også, at det vil være en fordel, at afgifterne beregnes efter en mere jævnt stigende procentberegning end den hittidige, der kun opererede med 30 procentsatser, og det forekommer mig heller ikke urimeligt, at maks-